
Stryków, st. 5, gm. loco, woj. łódzkie, AZP 63-53/38

Informator Archeologiczny : badania 32, 251

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Efektem badań archeologicznych było odkrycie jamy piecowej związanej z warsztatem garncarskim. Jama, o wymiarach: 2,50 x 1,50 x 1,50 m zawierała około 5000 ułamków ceramiki średniowiecznej. Z dna jamy wydobyto zachowany w całości garnek o dnie kulistym, w kolorze szarym. Jamę, po być może zawaleniu się pieca garncarskiego, wykorzystano na odpady produkcyjne. Wydobyto fragmenty w przeważającej liczbie naczyń o dnie kulistym, a także cienkościenne pucharki, dzbany oraz grupę klasycznych siwaków. Na naczyniach widoczne są próby szkliwienia. Kolor wypału jest żółto-brunatny, czerwony, szary, brunatny po stalowoszary.

Badania będą kontynuowane.

Starorypin, st. 1, gm. Rypin, woj. włocławskie, AZP 38-51/61 - patrz: wczesne średniowiecze

STRYKÓW, st. 5, gm. *loco*, woj. łódzkie, AZP 63-53/38

- fortalica średniowieczno-nowożytna (XV-XVIII w.)

Badania weryfikacyjno-ratownicze, przeprowadzone w dniach od 14 do 29 września, przez Błażeja Muzolfa (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Finansowane przez PSOZ. Przebadano powierzchnię 161 m².

Fortalicja w Strykowie została zlokalizowana w wyniku działań konserwatorskich Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w 1997 r. Prace weryfikacyjno-ratownicze podjęto w 1998 r.

Jednoznacznie zlokalizowano na kopcu fortalicy położonej w dolinie zalewowej rzeki Moszczenicy, trzy budowle drewniane i kamienno-drewniane. Obiekt nr 1 datowany na schyłek XV w. uległ spaleni. Obiekt 2, także o konstrukcji drewnianej, pochodził również ze schyłku XV w. i początku wieku XVI. Wydobyto z niego m.in. fragment topora, groty bełtów, fragmenty kafla garnkowych.

Obiekt nr 3 to fragmenty fundamentów kamiennych na zaprawie glinianej z fragmentem piwniczki (?), datowanym na XVI-XVIII wiek. Ogółem pozyskano znaczny zbiór kafla piecowych, zwłaszcza XVI-wiecznych, fragmenty naczyń glinianych, fragment szkła jak i szereg przedmiotów żelaznych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Pracach i Materiałach Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi”.

Badania będą kontynuowane.

Strzegowa, Jaskinia Biśnik, gm. Wolbrom, woj. katowickie - patrz: paleolit

STRZYŻEWO PACZKOWE, st. 37, gm. Gniezno, woj. poznańskie, A2P 49-35/93

- osadnictwo kultury pomorskiej (wczesna epoka żelaza)
- osadnictwo wczesnośredniowieczne z XIII/XIV w.
- zabudowa dworska z XIV/XV-XVIII w.

Badania przeprowadzone przez mgr. Czesława Strzyżewskiego. Finansowane przez Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie i Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Drugi sezon badań.

Po zgłoszeniu przez właściciela posesji informacji o natrafieniu na kolejne bruki kamienne założono wykop, o powierzchni około 50,40 m², usytuowany na północno-zachodnim skraju wzgórza dworskiego częściowo rozpoznanego w 1994 r. Odsłonięto dużą część zawalonej piwnicy dworu z warstwami rumowisk pieców z końca XV w., z XVI w., z XVII w. oraz gruzowiskiem późniejszym. Po północnej stronie piwnicy znajdowały się klatki schodowe dotykające kamiennego fundamentu północnego dworu, za którym odkryto przyległy rynsztok i wybrukowany dojazd-placyk z XVIII w. Spąg zawaliska piwnicy wystąpił na głębokości 3,26 m od obecnej powierzchni, obniżonej podczas prac budowlanych.